

- ๑๑ -

การส่งแร่ออกนอกประเทศ

แร่ใยหินที่ถูกส่งไปจำหน่ายต่างประเทศ มีแนวโน้มสูงขึ้นตามผลผลิต และมีส่วน
เกี่ยวข้องกับการสำรวจน้ำมันและก๊าซธรรมชาติเช่นเดียวกัน ปริมาณสินแร่ที่ส่งออกในปี ค.ศ. ๑๙๗๐
(พ.ศ. ๒๕๑๓) มีเพียง ๒,๗๐๐ ตัน และเพิ่มขึ้นเป็น ๓๗,๗๐๐ ตัน ๔๐,๔๕๐ ตัน และ ๙๔,๔๓๘ ตัน
ในปี ๑๙๗๑, ๑๙๗๒ และปี ๑๙๗๓ ตามลำดับ (ตารางที่ ๕) เป็นมูลค่า ๑.๓ ล้านดอลลาร์ ในปี ๑๙๗๐
และเพิ่มขึ้นเป็น ๑๕.๒ ล้านดอลลาร์ ๒๐.๕ ล้านดอลลาร์ และ ๔๔.๗ ล้านดอลลาร์ ในปี ๑๙๗๑, ๑๙๗๒ และ
๑๙๗๓ ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบผลผลิตกับจำนวนที่ส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ จะเห็นว่าผลผลิตได้
สำรวจแรบบางส่วนไว้ ทั้งนี้เพราะผู้ซื้อมักจะกดราคา เมื่อผู้ผลิตต่อรองได้ราคาที่เหมาะสมจึงจะจำหน่ายให้
ประเทศผู้ซื้อได้แก่ สิงคโปร์ อินโดนีเซีย สหภาพโซเวียต ญี่ปุ่น ไต้หวัน และออสเตรเลีย และมีแร่จำนวน
เพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่เอาไปคั้นเป็นแม่โรตังใช้ภายในประเทศ

ถึงแม้ว่าจะมีการไหว้วนนในช่วงระยะเวลา ๒ - ๓ ปีที่ผ่านมา แต่ราคาสินแร่ก็คงตัวอยู่
เกือบสม่ำเสมอ โดยเฉลี่ยผู้ขายจะตั้งราคาไว้ประมาณ ๕๐ บาทต่อตันในราคาตลาดกรุงเทพฯ อย่างไรก็ตาม
ก็ตามราคาแร่ที่ส่งออกไปจำหน่ายตามโรงงานในเอเชียอาคเนย์จะมีราคาเป็นครึ่งหนึ่งของราคาซื้อขาย
ที่ตลาดกรุงเทพฯ เท่านั้น ทั้งนี้เพราะบริษัทผู้ซื้อได้ทำสัญญาผูกมัดซื้อแร่ในราคานี้ไว้เป็นเวลานาน ผู้ผลิต
ก็ต้องจำใจขายให้เพราะขาดตลาดได้ยาก

ตารางที่ ๕ แสดงจำนวนแอมไโรของประเทศไทยที่ส่งจำหน่ายต่างประเทศเป็นรายปี

ประเทศผู้ซื้อ	ค.ศ. ๑๙๓๐ (พ.ศ. ๒๕๑๓)	ค.ศ. ๑๙๓๑ (พ.ศ. ๒๕๑๔)	ค.ศ. ๑๙๓๒ (พ.ศ. ๒๕๑๕)	ค.ศ. ๑๙๓๓ (พ.ศ. ๒๕๑๖)
อินโดนีเซีย	—	๘,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๓๓,๘๓๓
ญี่ปุ่น	๑,๓๐๐	—	๓๐๐	—
สิงคโปร์	๑,๐๐๐	๑๖,๕๐๐	๒๑,๐๐๐	๔๑,๑๒๐
สหภาพโซเวียต	—	๑๒,๒๐๐	๓,๓๕๐	๘,๕๘๐
ไต้หวัน	—	—	—	๔,๐๐๐
ออสเตรเลีย	—	—	—	๒,๓๖๕
รวมส่งออก(เมตริกตัน)	๒,๓๐๐	๓๓,๗๐๐	๔๐,๔๕๐	๘๘,๔๐๘
มูลค่า (ล้านบาท)	๑.๓	๑๘.๒	๒๐.๘	๔๘.๓

ที่มา: กองการเศรษฐกิจและเผยแพร่ กรมทรัพย์สินทางปัญญา